

(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 9, 25. årgang, November 2023 - Pris 35 kr.

**INTERVIEW MED
KESAVA PRIYA**

**BEVISER FOR DEN
HISTORISKE KRISHNA**

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Vi sprang en måned over

Nyt fra Hare Krishna er tilbage. Først undskyld for, at vi desværre ikke var i stand til at udgive et blad i oktober. Vi er ved at lave et nyt oplag af den danske *Bhagavad-gita*. I den forbindelse var det nødvendigt at give bogen en omfattende korrekturlæsning, og der blev simpelthen ikke tid til at lave et *Nyt fra Hare Krishna*. Vi har under alle omstændigheder givet os selv lov til at springe over to gange om året, eller med andre ord lover vi at udkomme mindst ti gange årligt. Har vi tid, bliver det også til elleve eller tolv. Normalt informerer vi om det, når vi ikke udkommer, men denne gang kom det så pludseligt, at det ikke var muligt.

Bemærk flere store dage i november. Fredag den 17.11 er det månedens vigtigste dag, Srila Prabhupadas bortgangsdag. Mandag den 13.11 er det Diwali, og tirsdag den 14.11 fejres Govardhana Puja. Bemærk, at i København afholdes Diwali-festen dagen før om søndagen fra kl. 15 i stedet for om mandagen.

Forsiden prydes af Kesava Priya Devi Dasi, en af de ældste danske hengivne. I serien om ISKCON Danmarks historie bringer vi et interview med hende om hendes oplevelse af hendes første tid i Hare Krishna i 1980 og 1981. God fornøjelse med læsningen af det plus alt det andet, der er i dette blad.

KALENDER

Torsdag 2.11	Srila Narottama Dasa Thakuras bortgang
Søndag 5.11	Radha Kundas fremkomst, snana dana, Bahulastami
Mandag 6.11	Sri Virabhadrass fremkomst
Torsdag 9.11	Ekadasi (mahadvadasi, faste fra korn og bønner for Rama Ekadasi)
Fredag 10.11	Bryd fasten mellem 7:33–8:07
Mandag 13.11	Diwali/Dipavali (Kali Puja)
Tirsdag 14.11	Go Puja. Go Krda. Govardhana Puja Bali Daityaraja Puja Sri Rasikanandas fremkomst
Onsdag 15.11	Sri Vasudeva Ghosh' bortgang
Fredag 17.11	Srila Prabhupadas bortgang
Mandag 20.11	Gopastami, Gosthastami Sri Gadadhara Dasa Gosvamis bortgang Sri Dhananjaya Panditas bortgang Sri Srinivasa Acaryas bortgang
Tirsdag 21.11	Jagaddhatri Puja
Torsdag 23.11	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Utthana Ekadasi) Srila Gaura Kisora Dasa Babajis bortgang Srila Raghunatha Bhatta Gosvamis bortgang Srila Krishnadasa Kaviraja Gosvamis bortgang
Lørdag 28.10	Sri Krishna Saradiya Rasayatra Sri Murari Guptas bortgang Laksmi Puja Caturmasyas fjerde måned begynder (faste fra urad-dal i en måned) Første dag i Bhisma Pancaka
Fredag 24.11	Bryd fasten mellem 8:01–10:37
Søndag 26.11	Sri Bhugarbha Gosvamis bortgang Sri Kasisvara Panditas bortgang Sidste dag i Caturmasyas fjerde måned
Mandag 27.11	Sri Krishna Rasayatra
Tirsdag 28.11	Katyayani-vrata begynder

INDHOLD

2 Kalender & redaktionelt

3 Srila Prabhupadas side

6 Interview med Kesava Priya

11 Gratis fjernsyn? Nej tak!

13 Kundalini

15 Den historiske Krishna

19 Et risikabelt foretagende

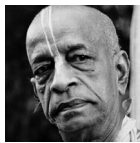
20 Tørstegte grøntsager

22 Brevkasse

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishnabevisthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2023, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - MobilePay 361223 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE

DEN STØRSTE KÆRLIGHED

af Srila Prabhupada (Oversat af Christopher Thuesen)

KÆRLIGHED. Sangere synger derom, poeter ophøjer det, forfattere skriver komplekse historier om det. Film og tv er smækfyldte med det. Men er det i virkeligheden ægte? I dette informerende essay forklarer Srila Prabhupada, hvordan den kærlighed, vi føler i den materielle verden, har afsæt i illusion og er ligesom alt andet i den materielle verden flygtig. Der er dog en "højere kærlighed", en kærlighed, som verdslige romantikere aldrig kan forestille sig.

Artiklen er fra et kapitel i bogen Science of Self Realization.

Værner man omhyggeligt om den hengivne tjenestes sarte slyngplante, vil den med tiden give frugterne af ufortyndet kærlighed til Gud. Ufortyndet kærlighed til Gud betyder kærlighed, der ikke er farvet af ønsket om at opnå materiel vinding, blot og bar filosofisk kundskab eller frugtbærende resultater. Ufortyndet kærlighed er at vide: "Gud er stor, jeg er Hans uadskillelige del, og derfor er Han den endelige genstand for min højeste kærlighed." Denne bevidsthed er menneskelivets højeste fuldkommenhed og det endelige mål for alle former for selverkendelse. Hvis man når denne forståelse – "Gud er min eneste elskede. Krishna er den eneste genstand for kærlighed" – er éns liv perfekt, og når man oplever dette transcendentale forhold til Krishna, oplever man ægte lykke. Slyngplanten af hengivenhed vil da være så godt beskyttet, at man kan nå den højeste destination ved blot at hægte sig fast til den. Hvis man stille og roligt klatrer opad i et træ, vil man til sidst nå toppen. Ligeledes vil man, hvis man kan fremelske kærlighed til Gud ved at holde fast i hengivenhedens slyngplante, uden tvivl komme til Krishnas transcendentale bolig og have personlig omgang med Ham på samme måde, som vi er sammen her ansigt til ansigt.

Gud er hverken fiktiv eller imaginær. Han er lige så virkelig, som vi er det (i virkeligheden er vi underlagte illusion. Vi opfatter denne krop som vores egentlige identitet til trods for, at kroppen blot er en uvirkelig, midlertidig

manifestation). Vi vover at antage, at Gud ikke findes, eller at Han er formløs. Denne mentale spekulation er grundet ringe viden. Herren Krishna og Hans bolig eksisterer, og man kan rejse dertil, nå Ham og omgås med Ham. Det er et faktum. Åndeligt liv vil sige at omgås med den Højeste Herre i evig lyksalighed og viden. En sådan evig omgang indebærer at lege med Krishna, at danse med Krishna, at elske Krishna.

Eller Krishna kan blive ens barn – hvad end man foretrækker. Der er fem hovedforhold, man kan have med Krishna: som en passiv hengiven, som en tjener, som en ven, som en forælder eller som en elsker. Køerne i Krishnas bolig er også befriede sjæle. De kaldes *surabhi*-køer. Der findes mange populære malerier, der portrætterer, hvor meget Krishna holder af køerne, og hvordan han omfavner og kysser dem. Det passive forhold til Krishna kaldes *santa*. Deres perfekte lykke er, at Krishna kommer og blot rører ved dem.

Andre hengivne er mere interesserede i at yde aktiv tjeneste. De tænker: "Krishna ønsker at sætte Sig. Jeg vil sørge for et sæde til Ham. Krishna vil have noget at spise. Lad mig arrangere et godt måltid til Ham." Og de arrangerer rent faktisk disse ting. Andre hengivne leger med Krishna som venner på lige fod. De har ingen anelse om, at Krishna er Gud. For dem er Krishna deres elskelige ven, og de kan ikke holde ham ude af tankerne i blot et splitsekund. Dag og nat tænker de ustandseligt på Krishna. Om natten, når de

sover, tænker de: "Åh, i morgen tidlig kan jeg lege med Krishna." Om morgenen går de hen til Krishnas hus og venter på, at Krishna bliver klædt på af Sin mor, så Han kan komme ud at lege med Sine venner på markerne. Det er det eneste, der finder sted i Krishnaloka (Krishnas bolig). Der findes ingen fabrikker, ingen skal skynde sig hen på kontoret, intet af den slags nonsens. Der er tilstrækkeligt med mælk og smør, og alle og enhver spiser sig mætte i overmål. Krishna holder meget af Sine venner, og sommetider finder Han glæde i at stjæle smør til dem. Det er muligt at leve således, og det udgør eksistensens perfektion. Vi bør længes efter at opnå det perfekte livsstade. Krishnabevidsthed er processen, hvorigennem det opnås.

Men så længe man har selv den mindste tilknytning til denne materielle verden, vil man vedblive med at være her. Krishna er meget striks. Han tillader ingen, der har blot den mindste anelse af den materielle livsopfattelse, at omgås med Ham. *Bhakti* skal være rensset for materiel besmittelse. Lad være med at tro: "Jeg er højtuddannet. Jeg skal nok finde frem til den Absolutte Sandhed via intellektuel spekulation." Det er noget vrøvl. Man kan fortsætte med at spekulere til evig tid uden nogensinde at finde kilden til alle kilder. I *Brahma-samhita* står der skrevet: "Man kan fortsætte med at spekulere over den Absolutte Sandhed i millioner og atter millioner af år, uden at den vil blive åbenbaret for én." Man kan rådne i denne materielle verden, som man er, og fortsætte med at spekulere, men det er ikke den rette fremgangsmetode. Her er processen – *bhakti-yoga*.

Herren Caitanya forklarer, at livets højeste fuldkomne stadium er at gøre hengiven tjeneste til Krishna, og sammenlignet med dette er alt andet, folk længes efter i denne materielle verden, ligesom bobler på havet. Generelt ønsker folk resultater, og derfor bliver de religiøse. De siger: "Jeg er hindu," "Jeg er kristen," "Jeg er jøde," "Jeg er muhamedaner," "Jeg er det her, jeg er det der, og derfor kan

jeg ikke skifte min religion. Jeg kan ikke anerkende Krishna." Det kaldes religiøsitet, *dharma*. Med en sådan materialistisk, sekterisk religionsopfattelse vil de fortsætte med at rådne op i denne materielle verden fastnaglet til tro og ritualer. De har indtrykket af, at hvis de følger deres religiøse principper, vil de opnå materiel velstand. Og naturligvis vil man få faciliteter til sin materielle eksistens, hvis man holder sig til en bestemt religiøs tro, uanset hvilken det end måtte være.

Hvorfor ønsker folk denne materielle velstand? Fordi de vil have sansetilfredsstillelse. De tænker: "Jeg finder mig en god kone. Jeg får mig nogle gode børn. Jeg vil bestride et godt erhverv. Jeg vil være præsident. Jeg vil være statsminister." Dette er sansetilfredsstillelse. Og når man skuffes og har set, at selv ikke rigdom eller præsidentembedet fører lykken med sig, og man har klemt den sidste dråbe nydelse ud af sexlivet og er fuldstændigt frustreret, vil man måske forsøge sig med at tage LSD og blive ét med tomheden. Men den slags tåbeligheder leder ikke til lykke. Her er lykken: Man må vende sig til Krishna. Ellers vil man blot ende i en LSD-forvirring og flakke rundt i upersonlige tomhedsopfattelser. Folk er frustrerede. De skal være frustrerede, hvis de ikke har et ægte åndeligt liv, for en person er åndelig af natur.

Hvordan kan nogen være lykkelige uden Krishna? Lad os forestille os, at vi smides ud midt på havet. Hvordan kan vi være lykkelige der? Det er ikke vores habitat. Man kan være nok så dygtig en svømmer, men hvor længe vil man kunne svømme? Man vil i sidste ende blive træt og drukne. Hvordan kan vi være lykkelige i denne materielle verden? Det lader sig ikke gøre. Men folk forsøger alligevel at forblive her og laver så mange midlertidige justeringer for at overleve. Lykken er ikke at finde i disse lappeløsninger. Hvis man virkelig ønsker at blive lykkelig, er dette processen: Man må udvikle kærlighed til Gud. Medmindre man kan elske Krishna, medmindre man stopper med at elske katte, hunde, lande,

nationer og samfund og i stedet koncentrerer sin kærlighed om Krishna, er det umuligt at være lykkelig. Rupa Gosvami kommer med et meget fint eksempel i denne forbindelse. Der findes mange stoffer, der kan fylde én med idéer og hallucinationer. Men Rupa Gosvami bemærker, at medmindre man prøver det ultimative rusmiddel af kærlighed til Gud, *krsna-prema*, vil man fortsætte med at være fascineret af meditation, upersonlig monisme og så mange andre sindsforvirringer.

Caitanya Mahaprabhu forklarer, at for at opnå ufortyndet kærlighed til Krishna må man udføre hengiven tjeneste, dvs. Krishnabevidsthed. Man skal dedikere sig eksklusivt til at tjene Krishna. Det højeste fuldkomne stadie af ufortyndet hengivenhed er at være fri for alle materielle ønsker, al intellektuel spekulation og alle frugtstræbende aktiviteter. Hovedprincippet bag ufortyndet hengivenhed er, at man ikke kan fastholde noget andet ønske end at blive fuldstændigt Krishnabevidst. Selv hvis man er klar over, at alle andre former af Gud også er Krishna, bør man ikke tilbede nogen anden form, men koncentrere sin bevidsthed på Krishnas form. Krishna har mange former, men man må holde sig til at tilbede Krishna sammen med Hans fløjte som i Radha-Krishna-Deiteten. Koncentrér jer blot om den form, og alle mentale spekulationer og frugtstræbende aktiviteter vil falme. Man skal kultivere Krishnabevidsthed på en favorabel måde, hvilket indebærer at udføre tjeneste, der gør Krishna tilfreds. Krishnabevidsthed opnås ikke ved at opfinde sin egen vej. Jeg forestiller mig måske, at jeg gør noget i Krishnabevidsthed, men hvem har sanktioneret det? For eksempel tøvede Arjuna i *Bhagavad-gita* med at kæmpe på grund af moralske overvejelser, men han betragtede situationen fra niveauet af frugtstræbende handling, hvor man er tvunget til at nyde eller lide under resultaterne. Han forestillede sig, at hvis han dræbte sine familiemedlemmer, ville

han underlægges mange reaktioner. Denne konklusion var dog ikke sanktioneret af Krishna. Loven om aktivitet og reaktion i den materielle verden kaldes *karma*, men hengiven tjeneste overskrider *karma*.

Ufortyndet kærlighed skal være fri for ethvert anstrøg af frugtstræbende aktiviteter (*karma*), mental spekulation og materielle ønsker. Denne ufortyndede hengivne tjeneste bør være favorabelt fikseret på Krishna. "Favorabelt" betyder i overensstemmelse med det, som Han ønsker. Krishna ønskede, at slaget på Kuruksetra skulle finde sted. Det var alt sammen arrangeret af Ham. Arjuna fik at vide: "Du gør dig dine egne tanker, men selv hvis du ikke går i kamp, kan du være vis på, at fordi Jeg har arrangeret det sådan, vil ingen af disse krigere, der er forsamlede her, komme hjem. De vil alle blive dræbt her. Det er allerede blevet arrangeret."

Guds ønske er sådan, at ingen kan ændre det. Krishna besidder to egenskaber: Han kan beskytte, og Han kan dræbe. Hvis Han ønsker at dræbe nogen, kan ingen magt i verden beskytte dem, og hvis Han ønsker at beskytte nogen, er der ingen verdslig magt, der kan dræbe dem. Krishnas ønske trumfer alt andet. Derfor må vi samstemme vores ønsker med Krishnas. Uanset hvad Krishna ønsker, kan ingen ugyldiggøre eller overtrumfe det, da Han er den Højeste Herre. Derfor er det vores pligt at indrette vores ønsker efter Krishnas ønske og ikke at opfinde en handling for derpå at påberåbe os: "Jeg gør denne handling i Krishnabevidsthed." Vi må være meget omhyggelige med at fastslå, hvorvidt Krishna nu også virkelig ønsker det. Den form for autoriseret viden instrueres af Krishnas repræsentant. I vores daglige bønner og hyldester til den åndelige mester synger vi: "Hvis den åndelige mester stilles tilfreds, stilles Gud tilfreds. Og hvis man ikke tilfredsstiller sin åndelige mester, er det umuligt for én at glæde Gud." (Fortsættes i næste nummer) 🌸

INTERVIEW MED KESAVA PRIYA

af Dandaniti Devi Dasi og Lalitanatha Dasa

Kesava Priya (eller Kamsari, som hun først blev initieret som) har været hengiven i over 40 år. I serien om ISKCON's Danmarkshistorie interviewede vi hende den 15. august 2023 for at høre om hendes oplevelser som den første kvindelige hengivne i templet på Korfuvej på Amager, hvor hun flyttede ind i sommeren 1980. Hun fik lov til at fortælle frit fra leveren.

Kesava Priya: Jeg var lige kommet tilbage til København fra seks måneder på Askov højskole, hvor jeg havde haft yoga med en indisk lærer. Han var rigtig dygtig og havde sagt til os elever, at hvis vi ville se sjælen, måtte vi lære at beherske vores sanser. Hvis vi ville lære barmhjertighed, måtte vi udvikle ydmyghed. Så jeg var allerede begyndt at praktisere noget og havde også smidt de fleste af mine ting udovre på Askov højskole.

Jeg havde haft forskellige fag for at forberede mig til journalisthøjskolen. Men jeg havde sagt til min litteraturlærer, der hed Finn Thrane, at jeg kun ville have litteratur, der var positiv. Han svarede, at det findes ikke. Så sagde jeg, at jeg ikke ville have litteratur mere. Derefter havde jeg filosofi, men min filosofilærer var altid fuld. Det gad jeg heller ikke se på og gik ned på kontoret, hvor jeg sagde, at jeg skulle være der i et halvt år, og jeg ville bare gerne have yoga seks timer om dagen. De svarede, at det kunne ikke lade sig gøre. Jeg sagde, at så måtte jeg hellere holde op, for det var det, jeg skulle med mit liv. Det endte med, at jeg fik lov til at blive derovre og have de yoga-timer. Jeg stod på hovedet og lavede åndedrætsøvelser og så det hvide lys og blev kaldt filosofen på skolen.

Nu ledte jeg efter et sted, hvor jeg kunne være sammen med nogle oprigtige mennesker. Jeg boede i et kollektiv ude i Høje Taastrup, hvor jeg lavede åndedrætsøvelser fra klokken 3 til klokken 7 om morgenen. Jeg arbejdede i en børnehave og var blevet optaget på Journalisthøjskolen i Århus, hvilket jeg glædede mig til at starte på. Men jeg følte

alligevel, at der manglede noget.

En dag i juni måned i 1980 gik jeg inde på Strøget, hvor jeg mødte fem *brahmacarier* på *harinama*. Jeg kan huske, at Janesvara var der. Der var også en sort amerikansk hengiven, der spillede fantastisk på *mrdanga*, og Aristahe fra Sverige var der.

Jeg blev meget overrasket og satte mig ned og lyttede på dem, mens de sang Hare Krishna. Jeg kan huske, jeg lige havde set et skilt, hvor der stod "Jesus lever". "Det gør han jo nok," tænkte jeg, for jeg plejede at bede til Jesus, siden jeg var seks år gammel. Men jeg kunne ikke rigtigt relatere til Biblen og måden, de kristne praktiserede på.

Jeg blev til gengæld meget inspireret af de hengivnes entusiasme på *harinama*, så jeg satte mig ned på Strøget der i solskinnet. De hengivne gik rundt med invitationskort, men de sprang mig over, så jeg greb en af dem i *dhotien* og spurgte: "Må jeg ikke også godt få et invitationskort?"

Næste dag ude i mit kollektiv sagde jeg til min kæreste Niller, at jeg ville tage i templet i morgen. Jeg fortalte, at jeg havde mødt nogle interessante mennesker og ville gerne se, hvad det var. Jeg kom ud til Korfuvej til et morgenprogram. Jeg var i en kjole, der var bred som et telt, for jeg kunne godt se, at de var munke, og ville ikke være til nogen forstyrrelse.

Jeg kom under *gurupuja*. De løb frem og tilbage, og jeg løb bagefter dem, kan jeg huske. Jeg købte *Bhagavad-gita* og gram-mofonpladen *The Goddess of Fortune*. De syntes, det var rigtig fint, at en kvinde kom og

besøgte dem, og spurgte, om jeg ville lave en *tulasi*-kjole af et stykke stof, de havde. Jeg var ikke særlig god til at sy, men de spurgte alligevel, om jeg ville sy en kjole til deres plante. Det sagde jeg bare ja til, så jeg kom hjem til Høje Taastrup med dette stykke stof. Om aftenen og hele natten igennem sad jeg så og lyttede til *Goddess of Fortune* og syede et lille *tulasi*-skørt.

Næste dag kom jeg tilbage med skørtet. Jeg kan huske, at de ville alle gerne fortælle mig noget om filosofien. Jeg kan ikke huske, hvem der kom og snakkede med mig, men så tog Janesvara mig ind på sit kontor og fortalte mig, at det ikke var så godt, at jeg talte med alle disse *prabhuer*. Han sagde, at mænd og kvinder skal ikke tale sammen. Jeg tænkte, at det skulle han have sagt til dem, for det var ikke mig, der var kommet hen til dem. Men jeg var bare på besøg, så da han sagde dette, gav jeg ham et stort klap på skulderen og sagde: "Det der med mænd og kvinder, det gider jeg virkelig ikke længere."

Han var meget ydmyg, rolig, stille og genert, så han sprang om bag bordet og fortsatte med at forklare mig nogle af de vediske principper. Det syntes, jeg var fint, men jeg syntes alligevel, han skulle have sagt det til mændene.

Jeg kom hjem til kollektivet med *Bhagavad-gita*, som jeg begyndte at læse i. Jeg havde kun læst i den et par dage, så tænkte jeg: "Det her er sandheden." Jeg kunne ikke forstå så meget, men jeg læste et vers, hvor Krishna

Kesava Priya i Mombassa 2022

siger: "Alt arbejde skal udføres for Mig." Og også: "Jeg er kilden til alle åndelige og materielle verdener." Jeg læste, at man skal gøre hengiven tjeneste og have en åndelig mester.

Ld: Det var den engelske udgave, ikke?

Kesava Priya: Jo, den var på engelsk. Jeg tror, det tog tre dage, før jeg havde læst nok i *Bhagavad-gita* til at beslutte mig. Så sagde

jeg til dem alle i kollektivet: "I må godt dele alle mine ting imellem jer, for jeg skal flytte i templet." Og jeg havde rigtig mange ting. Jeg var også lige blevet optaget på Journalisthøjskolen i Århus og havde virkelig glædet mig til det, for det var sådant et drømmestudie. Men jeg opgav det hele.

I kollektivet havde jeg også mødt Niels eller Niller, som han blev kaldt, og vi lavede *yoga* og åndedrætsøvelser i tre timer hver morgen fra 3 til 6. Han ville gerne til Himalaya og lave åndedrætsøvelser, men i mellemtiden mødte jeg de hengivne på Strøget, og jeg var mere tiltrukket til *kirtana* end åndedrætsøvelser. Så jeg sagde til Niller, at jeg havde besluttet mig for at flytte ind i templet. "Vil du med?" spurgte jeg. Han sagde nej.

Jeg flyttede så ind i templet. Der var Devamrta Maharaja og Janesvara, der var begyndt at gå ud på *sankirtana*, eller også havde han været på *sankirtana* hele tiden. Kesinasa var vores kok, og Premarasa var vist nok tempelpresident, tror jeg. De var begge fra Frankrig. Jeg var så ny, at jeg ikke rigtig vidste hvem, der havde hvilke ansvar. Premarasa ledte morgenprogrammet, og de få mænd eller *prabhuer*, der var der såsom Payonidhi og Dasavatara, var altid ude at rejse, så der var kun ham til morgenprogrammet. Han ledte, og så var der mig. Han havde en meget høj stemme og sang meget højt til *gurupuja*. Jeg har en meget dyb stemme, så han vendte sig om og sagde til mig: "Kvinder skulle have en høj stemme, og mænd en dyb stemme." Jeg svarede: "Hvad kan jeg gøre?"

Når han gav *Bhagavatam*-klasse, var der kun mig. Han holdt det meget formelt. Jeg kan huske, at nogle gange faldt jeg i søvn. Efter hver klasse ville han annoncere, at i dag skal vi stoppe klassen tidligt, for *sankirtana* skal tidligt ud. Men *sankirtana*, det var bare mig.

Da jeg flyttede ind, havde jeg læst i *Bhagavad-gita*, at man skulle have en åndelig mester, så jeg spurgte, hvor der var sådan en. Jamen, jeg kunne bare tage op til Sverige, for der var der en åndelig mester. Så efter et par

uger tog jeg op til Korsnäs. Jeg kan huske på vejen derop, at jeg tænkte, at så kan jeg fortælle den åndelige mester nogle ting, han kan fortælle mig nogle ting, og vi kan udveksle vores idéer. Jeg kom ind i tempelrummet under *gurupuja*, og da jeg så Harikesa, begyndte jeg at græde, og jeg tænkte, at han ved så meget mere end mig, og jeg må hellere bare tie stille. Herefter gav han et meget fint foredrag. Under foredraget sagde han et eller andet med, at alle mænd og kvinder skal giftes. Jeg rakte hånden op og sagde, at jeg ønsker kun at lære at elske Krishna. Han svarede, at det var selvfølgelig en fin mentalitet, men ifølge Vedaerne skal alle giftes. "Og hvis du bliver gift i fremtiden, kan du forblive *brahmacarini* inden for dit ægteskab."

På Korsnäs efter den første klasse spurgte jeg også, om jeg kunne blive initieret. Jeg fik at vide, at det tager et år. Det, syntes jeg var underligt, for man skal jo initieres. Men næste dag gav Harikesa et foredrag, hvor han sagde, at den virkelige initiering foregår igennem hjertet. Så var jeg mere rolig. Og han talte meget om bogdistribution og *sankirtana*, så jeg tænkte, at det er det, jeg skal, selv om jeg ingen ide havde om, hvad det var.

Jeg var på Korsnäs i nogle måneder, hvor jeg lærte at lave blomsterkranse og gjorde noget tjeneste. Så kom jeg tilbage til København. Devamrta Swami arrangerede et papirægteskab mellem mig og en polsk hengiven, så han kunne komme til Danmark. Jeg så ham aldrig, men jeg fortalte mine forældre, at jeg var blevet gift. Jeg kan ikke lige huske, hvordan jeg sagde det. Jeg kan bare huske, at de blev chokerede. Og jeg havde givet alt mit tøj væk. Jeg havde bare syv par underbukser og syv undertrøjer og kom til templet, hvor de gav mig to hvide sarier. Jeg havde en sovepose og sov direkte på gulvet på et tykt gulvtæppe. Jeg boede nede i stueetagen ved siden af tempelrummet. Et par uger efter jeg var kommet hjem fra Sverige, kom mine forældre og besøgte mig. De blev lidt chokerede over, at jeg ingenting havde. Jeg havde ikke engang

to stole, de kunne sidde på.

Tilbage i Danmark begyndte jeg at gå ud med bøger. Jeg havde kun læst bogen *Perfektion i Stridens Tidsalder* på dansk plus *Bhagavad-gita* på engelsk. Derudover havde vi også et sæt med tre små danske bøger. Jeg kan huske, at jeg distribuerede disse bøger. Jeg tog rigtig mange bøger med mig den første dag, men jeg solgte kun en enkelt. Jeg mødte min filosofilærer fra Askov Højskole, og han købte den lille trilogi. Det var jeg rigtig glad for, men ellers var det den eneste bog, jeg solgte den dag.

Næste dag solgte jeg imidlertid 40 bøger i Ballerup. De havde dog glemt at fortælle mig, hvor meget jeg skulle have pr. bog, så jeg fik kun halvdelen af, hvad jeg skulle have haft. Jeg havde kun fået 10 eller 20 kroner i gennemsnit. Da jeg ringede tilbage til Devamrta Swami, spurgte han, hvor mange bøger jeg havde solgt, og jeg fortalte ham det. "Fantastisk," sagde han og spurgte, hvor meget jeg havde fået for dem. Da han hørte, at jeg kun havde fået halvdelen af, hvad jeg skulle, udbød han: "Hvad?" Så fortalte jeg, at jeg også havde fået en donation fra min mor. Så var alting fint, og jeg kom hjem igen.

Historien om donationen fra min mor var, at jeg var taget forbi mine forældre på vejen hjem, og min mor havde givet mig 400 kroner til en frisør. *Brahmacarierne* havde nemlig givet mig badetid om morgenen fra 3 til 3.15, og jeg fik at vide, at man skulle bade i koldt vand. Når jeg vaskede mit hår, gik det rigtig hurtigt, fordi vandet var så koldt, så efter nogle uger var mit hår blevet totalt filtret, og jeg kunne ikke rede det mere.

Derfor gav min mor mig penge til en frisør, da jeg besøgte dem. Jeg ved i det hele taget ikke, hvad de tænkte om mig efter mit besøg. Ikke bare var mit hår uredt, men jeg havde glemt at tage *tilakken* af, og jeg var i et par smækbukser på størrelse 44, tror jeg. Jeg havde jo givet alt mit tøj væk, så *brahmacarierne* havde sagt: "Det er ikke noget problem. Du går bare ned i kælderen. Der er der en kæmpekasse med alt. Vi har en masse ekstra tøj." Jeg fandt så de der kæmpe smækbukser, som jeg gik rundt i.

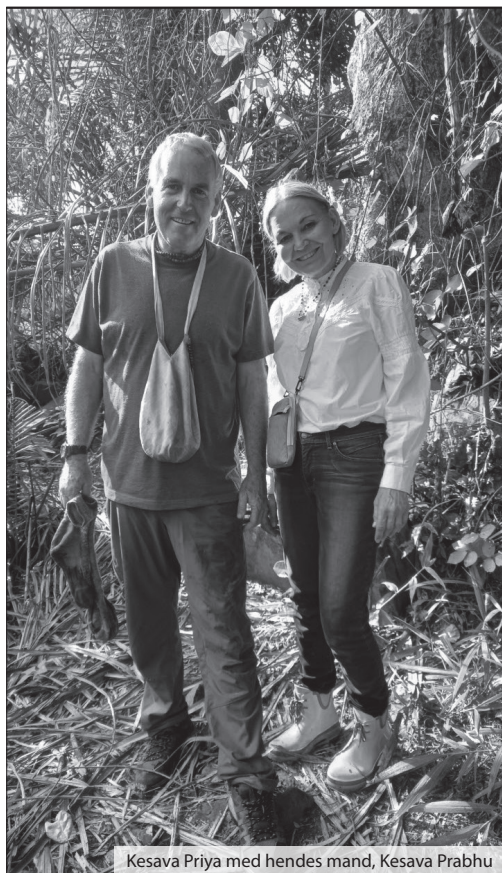
Jeg var lidt ensom, for *brahmacarierne* og Devamrta Swami boede jo oppe på førstesa-

len. Jeg var nede i stuen, så når jeg kom hjem fra *sankirtana*, ville Devamrta altid råbe: "Hvor mange bøger?" Jeg ville sige "20 bøger," og han sagde "Haribol, haribol." De havde efterladt syv purier og en halv liter mælk til mig. Mælken skulle jeg drikke, så jeg kunne få noget mere intelligens.

Min tjeneste om morgenen var at lave *kichari*. Det var det eneste, jeg kunne, for det havde Kesinasa og Premarasa lært mig. De var der i øvrigt ikke så lang tid. En dag, da alle andre var ude at rejse, var de ude på Grønttorvet for at købe grøntsager. På vejen tilbage fik de øje på en cykel, der lå hengemt, og lånte den lige hjem til templet for at bære alle grøntsagerne. Det så nogle politifolk imidlertid, og de blev taget. Jeg vågnede næste morgen, og der var ingen til *mangala-arati*. Der var helt tomt. Så ringede telefonen. Det var Devamrta Swami, der spurgte, hvordan alt gik. Jeg svarede, at jeg vidste det ikke, men jeg var den eneste, der var der. "Hvad?" sagde han. I samme øjeblik åbnede hoveddøren, og Kesinasa og Premarasa kom ind ad døren med politiet efter sig. Jeg sagde til Devamrta Swami: "Nu er de kommet, men de har også politiet med sig." Han sagde igen: "Hvad?" og lagde røret på. På den måde blev de deporteret hjem til Frankrig.

En søndag fik jeg at vide af Devamrta Swami, at jeg skulle lave søndagsfesten, for *brahmacarierne* skulle hvile sig efter at have været ude på rejsende *sankirtana*. Jeg sagde til ham, at det vidste jeg ikke, hvordan man gjorde. Jeg kunne kun lave *kichari*. Han svarede, at jeg kunne læse i kogebogen, hvordan man gør det. Så jeg gik i køkkenet, åbnede kogebogen og gik i gang med at lave *khir* eller sødris. Før gæsterne kom, kiggede Devamrta Swami ud til mig og spurgte, hvordan det gik. Jeg svarede, at sødrisen var parat. "Er det alt?" spurgte han. Så løb han op og hentede alle de andre, og de kom ned i køkkenet og hjalp til.

Jeg var lidt ensom, for det var jo et *brahma-*

Kesava Priya med hendes mand, Kesava Prabhu

cari-tempel, så en dag gik jeg op til Devamrta Swami på hans kontor og spurgte, om jeg måtte låne hans *Bhagavatam*-sæt. Han sagde nej. Så begyndte jeg at græde og gik ned ad trappen. Han kom løbende efter mig. "Du kan låne alle mine bøger, hvis du bare holder op med at græde."

Vi havde ugentlige *sankirtana*-møder med Devamrta Swami om, hvordan man distribuerer bøger. Han tog engang ud i Ikea og så, hvordan jeg distribuerede ude på parkeringspladsen ved at løbe fra bil til bil. Så viste han, hvordan man skal gøre det. Han ville også inspirere mig ved at sige, at jeg skulle slå *brahmacarierne*, og han ville inspirere dem ved at sige, at de skulle slå mig.

Som det næste kom jeg op til Norge hos Ravi og Lilasakti. (Fortsættes i næste nummer) 🌸

GRATIS FJERNSYN? NEJ TAK!

HENGIVEN TJENESTE I HJEMMET

af Rohininandana Dasa (Oversat af Jesper Frydenlynd)

Da jeg blev født, købte min far en gave til min mor: vores første fjernsyn.

Op gennem min barndom var fjernsynet stort set midtpunktet i vores familieliv. Vi gav det kælenavnet "tossekassen", og hver aften samledes vi trofast omkring det. Når jeg ser tilbage, kan jeg ikke forestille mig vores stue uden det. Fjernsynet er det første, jeg tænker på, dernæst sofaen, så tæppet og til sidst måske menneskene i stuen.

Jeg plejede at høre folk sige, hvordan fjernsynet havde ændret engelsk kultur. "Før fjernsynet," huskede de længselsfuldt tilbage, "plejede folk at besøge hinanden meget oftere, og forældre og børn lavede alt muligt sammen. De lavede ting, malede og spillede på instrumenter og talte sammen." Fra mit barnlige synspunkt virkede det en smule mystisk. Måske fortrød de, at de mistede disse ting på bekostning af den elskede kasse. Men for mig var et liv uden fjernsyn utænkeligt.

Faktisk kan jeg huske, at jeg så på folk og betragtede deres følelser, som var de karakterer fra et tv-program. Hvad folk siger i fjernsynet, og hvordan de ser ud, kan forekomme både vigtigt og dramatisk, men før vi ved af det, er vi i gang med at se det næste program. Og vi kan altid slukke, når vi vil.

At slukke for virkeligheden var én af de ting, fjernsynet programmerede mig til at gøre. Det var som narkotika. Jeg kunne til enhver tid tænde for fjernsynet og få en øjeblikkelig effekt.

Fjernsynet ødelagde ethvert håb, vi havde om familieintimitet. Jeg kan huske, hvordan vi sad i den mørke stue, næsten uden at sige et ord, ind imellem gumlende på kiks og stirrede time efter time på den lille sort-hvide skærm.

Om vi var sammen eller hver for sig var sådan set ligegyldigt.

Vi så fjernsyn, indtil vi følte os trætte, eller indtil kassen sagde "godnat" til os, og skærmen blev sort. Så gik vi hver vores drømmende vej i seng.

Nu er jeg her med min egen familie i en tid med større og bedre farvefjernsyn, med fjernbetjening og et kæmpe udvalg af programmer at vælge imellem i alle døgnets 24 timer. Nogle tilbød os endda et fjernsyn helt gratis. Men vi besluttede at takke pænt nej.

Vi havde faktisk et fjernsyn engang i et par måneder, da vores ældste barn var baby. En ven bad os se efter fjernsynet, mens han tog af sted på pilgrimsrejse til Indien. Først stillede vi det over i et hjørne. Men efter en uges tid tænkte vi, at vi lige ville se, om det virkede, så vi tilsluttede det. Skærmen var sløret og knasende, men da vi rykkede på den lille antenne, fik vi et tv-signal frem.

Og tænk engang, så var det Charlie Chaplin, der tonede frem på skærmen! Vi havde hørt om, at Prabhupada havde set Charlie Chaplin og nogle gange havde visualiseret foredrag ved at simulere netop ham. Så vi tænkte, at det nok også var i orden for os at se. Alligevel følte mine kone og jeg os som et par uartige børn.

Efter det forblev fjernsynet tilsluttet, og vi forsøgte at styre det ved at være selektive omkring det, vi så. Vi så nyhederne og alt, hvad der havde bare en smule at gøre med Krishnabevidsthed eller i det mindste var i godhedens kvalitet – naturfilm og lignende. Men helt ærligt, så styrede fjernsynet mere os, end vi styrede fjernsynet. Vi endte med at se ting, vi ikke havde tænkt os at se. Vi spildte tid, som for en hengiven er så afgørende, fordi Srila Prabhupada har givet os så mange ting at gøre for Herren Krishna.

Vi brød os ikke om måden, hvorpå maskinen begyndte at påvirke vores liv, idet den bare stod der og nærmest krævede at blive tændt. Vi kunne ikke lide den måde, vi næsten blev limet til skærmen. Vi brød os ikke om tanken om at opdrage en familie med en tossekasse i hjemmet. Jeg kunne virkelig ikke lide tanken om en gentagelse af min egen barndom.

Lad os se det i øjnene. "Fjernsynskulturen" er ikke et frit samfund. Jeg fornemmer fjernsynets magt, når jeg ser et i nogens hjem. Selv om det ikke er tændt, lader det til at være rummets midtpunkt. Og hvis det allerede er tændt, når jeg ankommer, og min vært begynder en samtale uden at slukke for det, glider mine øjne og mit sind over til skærmen, mens jeg forsøger at konversere. Jeg har en vag fornemmelse af, at jeg går glip af noget, hvis jeg ikke bliver ved med lige at kigge. Nogle gange formår jeg med fare for at støde mine værter at opbygge styrken til at bede dem om at slukke for det.

Engang distribuerede jeg Prabhupadas bøger og samlede donationer. Jeg bemærkede, at jeg stod lige i nærheden af en tv-butik. Alle fjernsynene i vinduet var indstillet på det samme program. Jeg husker tydeligt, at det var en gyserfilm i Ruslands sne fyldt med tigre, der angreb en hestetrukket slæde. Når jeg stoppede folk på gaden for at tale med dem om bøgerne, blev jeg ved med at kigge over deres skuldre for at se filmen. Jeg fik ikke distribueret mange bøger på den måde. Jeg kiggede over på min ven og så ham arbejde

målrettet med en lind strøm af mennesker, der gik fra mødet med ham med Prabhupadas bøger i hænderne. Jo mere jeg blev distraheret, des mere skyldig følte jeg mig. Var det ikke meningen, at jeg skulle være travlt beskæftiget i det allerypperste erhverv – nemlig at give folk bøger, der kunne redde dem fra den gentagne cyklus af fødsel og død?

Men jeg var fanget, helt og aldeles. Til sidst stoppede jeg helt med at distribuere bøger og stod bare og stirrede med udstående øjne på vinduet.

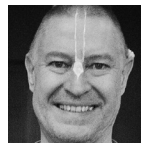
Denne lille historie sluttede ikke på samme tid som filmen. Åh nej. Resten af dagen forstyrrede de mange indtryk fra det tavse drama i sneen min evne til at være til stede i nuet, og man kan nok forestille sig resultatet. Da de sidste butikshandlende havde forladt området, kom min ven over til mig, lagde en hånd på min skulder og spurgte: "Hvad skete der for dig, Rohini?"

Min hustru, Radha Priya, voksede op uden fjernsyn. Hun husker den forlegenhed, hun følte ved at skulle møde børn i skolen, der var fulde af historier om deres yndlingsprogrammer. Men både hun og hendes søstre (der ikke praktiserer Krishnabevidsthed) er taknemmelige nu, da de værdsætter alle fordelene ved tid, frihed og ubesværet kommunikation.

Hvad angår nyhederne, lytter vi nogle gange til dem i radioen. Vi har også benyttet radioen til hjemmeskoling (vi hjemmeskolede Radhanatha, til han var ni, og vil gerne gøre det samme med vores andre børn).

Ud over vores frygt kan jeg ikke forestille mig, at vi har tid til et fjernsyn. Der sker altid så mange ting i vores hjem.

For et par år tilbage købte Radha Priya et mini-fjernsyn på udsalg – bare hvis der nu var noget, der var værd at se. Hun har måske tændt for det en 5-6 gange, siden hun købte det. Selv om fjernsynet bor i en kommode ude af syne, er jeg stadig meget opmærksom på det og på vagt. Jeg så engang noget på det. Jeg kom lige akkurat halvvejs igennem et program om uddannelse, da batterierne døde. 🌸

af Jahnna Dasa

I det klassiske *yoga*-system, sådan som det beskrives i Vedaerne, er vejen lang og hård. Dette system kaldes *astanga-yoga*, det ottefoldige *yoga*-system (sanskrit: *asta* = 8, *anga* = dele), og det er forklaret som en videnskabelig metode til gradvist at opnå højere niveauer af indre erkendelse, der kulminerer i *samadhi*, hvor selvet træder ud af kroppen og genvinder sin frie tilstand.

De otte dele kaldes *yama*, *niyama*, *asana*, *pranayama*, *pratyahara*, *dharana*, *dhyana* og *samadhi*, og jeg har tænkt mig at gå løseligt igennem dem. De to første principper er tilligemed anvendelige i alle andre sammenhænge, for ligegyldigt, om man ønsker succes i materielt liv eller åndeligt liv, er nøgleordet forsagelse. Det kræver forsagelse – ting, man afholder sig fra – at nå et hvilket som helst mål, man sætter sig. Vedaerne siger, at der skal forsagelse til for at opnå succes, og vores praktiske liv bekræfter dette. Hvis børn vil købe sig en stor ting såsom en ghettoblaster, er de nødt til nogle gange at gennemgå den askese, det er at spare lommepengene op i stedet for at bruge dem på slik. Det samme princip gør sig også gældende i voksenlivet.

Yama betyder gavnlig handling, dvs. ting, man gør som nødvendige forudsætninger for at opnå succes i den disciplin, man udøver. Det indbefatter forskellige meditationer og ritualer, man udøver dagligt for at indprente sindet med de mest gavnlige og styrkende indtryk. Indbefattet i det er, at man lever i total seksuel afholdenhed. Det er en af de allervigtigste forudsætninger for at opnå succes i dette *yoga*-system.

Almindeligt materielt liv er rettet mod at søge glæde uden for sig selv, i sin krop, i forskellige objekter og andre personer. *Yoga*-systemet giver adgang til at opleve glæden inde i selvet. *Astanga-yoga*-systemet kommer frem til

dette ved at vende sanserne indad mod den glæde, der findes i selvet. Dette gør man i første omgang negativt ved bogstaveligt talt at blokere sanserne fra deres engagement i omverdenen.

Det andet trin kaldes *niyama*, handlinger, der er ugavnlige, og som bør undgås. Det er forsagelse. Man forsager sex. Man forsager rusmidler. Man forsager biografen og TV. Man undgår visse fødeemner osv.

Så *yama* – det, der bør gøres – og *niyama* – det, der ikke bør gøres. Dernæst kommer *asana*. Det svarer til det, vi kender som *hatha-yoga*, en disciplin, der forbereder kroppen til at sidde i forskellige snørklede stillinger i lange tidsrum ad gangen. Sidegevinsten ved denne disciplin er en sund og slank krop og et styrket sind, men det virkelige formål er her gradvist at træne kroppen til at sidde i den samme stilling i timer, dage, måneder og år. Før man kan sidde i lotusstillingen dagevis uafbrudt uden at røre sig og trække vejret med ekstremt nedsat hastighed, kan man f.eks. ikke gøre sig håb om en succesfuld *kundalini*-rejsning.

Efter kroppen er blevet trænet op gennem *asana* eller *hatha-yoga*, begynder disciplinen at træne åndedrættet (*pranayama*). Det går i al enkelhed ud på at træne sig i at nedsætte åndedrættet. Det siges, at vores liv i en materiel krop er udmålt i antal åndedræt. Genem *pranayama*-disciplinen kan livslængden forlænges med år, årtier eller århundreder alt efter, hvor nidkært man udøver den. Men forlængelsen af livslængden er igen blot et biprodukt af metoden. Det virkelige formål er at kunne sidde i trance og meditere først på åndedrættet og senere på det indre selv.

Ved gradvist at forlænge længden af sin åndedrætscyklus kan man sænke kroppens aktivitet, og når kroppens aktivitet sænkes, kan man styre sindet og vende det fra at

være udadvendt til at være indadrettet. Dette stadi udvikler sig til *pratyahara*, hvor sanserne begynder at rette sig indad. Det, der sker her, er, at man glider væk fra den ydre verden med alle dens objekter og bekendtskaber og ind i den indre.

Man kunne måske sammenligne det med den ydre makroverden og den indre mikroverden. Sindets verden, astralplanet, er mere fint. Bevidstheden går fra at være absorberet i det fysiske til at være absorberet i det psykiske. Hævet over begge disse ydre og indre planer, dvs. transcendentalt til disse, findes den rene bevidstheds plan, det åndelige plan. Det er der, *yogien* forsøger at nå hen.

Når man gennem videre askese og hård træning gradvist begynder at kunne opretholde denne indre mikrotilstand, kaldes det *dharana*. Her er sanserne vendt fuldstændigt indad, helt absorberede indeni, idet opfattelsen af de ydre omgivelser helt er forsvundne.

Nu begynder *yogien* at meditere. Det kaldes *dhyana*. Da opdager *yogien* sit eget strålende selv, og han forstår nu, at sjælen er ham selv, en evig bevidsthedsgnist. Ved siden af sig selv ser han Oversjælen, Sri Krishna, der bor i hjertet på alle levende væsener.

Når *yogien* opdager Gud i hjertet, kan han enten overgive sig til Ham, eller han kan opnå et hvilket som helst andet mål, han fæstner sit sind på. Det er den sidste test. Han kan blive en gud. Eller han kan blive Guds tjener eller begge dele. Dette stadi kaldes *samadhi*. Det er her, at *yogien* i *astanga-yoga*-systemet med voldsom kraft støder bevidsthedsgnisten ud gennem toppen af kraniet og når det mål, bevidstheden er fokuseret på. Ved denne kraftige energiudladning bryder kroppen som regel i brand.

Det skal indskydes, at denne form for selv-erkendelse er svær at udføre i en lejlighed i en storby. Derimod kan man recitere Hare Krishna i Brønshøj og få mere gavn ud af det, end en *yogi* kan få ved at udføre *astanga-yoga* i Himalayabjergene i 100.000 år. Dette var f.eks. muligt i Satya Yuga, da livslængden

generelt var 100.000 år.

Fra *pranayama*-stadiet begynder *yogien* at manipulere med åndedrættet. Han lærer at neutralisere det indadgående åndedræt i det ydre, så han til slut næsten ikke trækker vejret, men opretholder livet på indre luftstrømme, af hvilke der findes ti. De kaldes også for *cakraer*. Idéen med en *kundalini*-rejsning er, at man presser den subtile luft inde i kroppen helt nede fra bunden af bækkenet op gennem de forskellige *cakraer*. Når man når hjerte-*cakraet*, hvor selvet sidder, presser *pranaen* sjælen med videre opad gennem kroppen.

Her skal *yogien* gennem *asana* og *pranayama* kunne styre sine muskler så godt, at han kan lukke alle kroppens ni huller. Til sidst, når alle kroppens huller er lukkede, presses sjælen op gennem hovedet og ud af *brahma-randram* der, hvor kraniepladerne mødes på toppen af hovedet. Det er en klassisk *kundalini*-rejsning. En *kundalini*-rejsning vil simpelthen sige at forlade sin krop på mekanisk vis.

I kontrast til dette strenge *yoga*-program – som for øvrigt ikke er anbefalet i Kali Yuga, dels fordi folk er for forstyrrede, dels fordi der ikke findes kvalificerede lærere, og dels fordi det ikke er praktisk for det moderne menneske – finder vi det simple *bhakti-yoga*-system. Krishna siger, at man gennem *bhakti*-metoden opnår mere, end man kan opnå gennem *astanga-yoga* metoden. Desuden er *bhakti*-metoden meget mere naturlig og uanstrengt, eftersom den afhænger af Krishnas nåde. I *bhakti*-processen kalder man på Krishna og beder Ham om at løfte sig op. I *astanga*-processen klatrer man opad ved egen kraft.

En *astanga-yogi* arbejder på at krydse den materielle verdens ocean gennem sine egne bestræbelser, og han kan ofte få lov at arbejde i mange liv på at opnå perfektion eller forlænge sit nuværende gennem *pranayama*. Krishna siger, at blot ved at overgive sig til Ham kan man meget let krydse over uvidenhedens hav. Det er beskrevet, at for den, der

(Fortsættes side 18)

BEVISER FOR DEN HISTORISKE KRISHNA

Det følgende er et resumé af et kapitel fra bogen "Advancements of Ancient India's Vedic Culture" af Sri Nandanandana Prabhu (Stephen Knapp), hvor han giver nogle videnskabelige observationer til støtte for, at Krishna rent faktisk var på Jorden for så længe siden, som man kan læse det i eksempelvis Mahabharata.

Som hengivne inden for den vediske kultur accepterer vi, at Krishna var på Jorden for 5.000 år siden, hvor Han talte *Bhagavad-gita* i forbindelse med *Mahabharata*-krigen. Men ikke alle vil acceptere denne datering og er tilbøjelige til enten at mytologisere Krishna og *Mahabharata* eller anbringe Ham i en meget senere tid. Derfor er det sommetider rart at høre, hvad forskere viser til støtte for det, vi allerede har accepteret.

Et eksempel, der viser den tidlige natur af den vediske kultur, er beregninger baseret på astronomiske angivelser fra især *Mahabharata*. *Mahabharata* har mange astronomiske angivelser, der kan bruges til at datere krigen og andre begivenheder. Astrofysikeren Dr. Narahari Achar fra Universitetet i Memphis,

USA, viste med sine beregninger, at krigen i *Mahabharata* fandt sted 3067 f.Kr. En anden professor, Dr. Raghavan, nåede frem til samme årstal 30 år tidligere i 1969.

Alt i alt har vi ifølge Achar og Raghavan:

1. Herren Krishna rejste fra Upaplavya-nagara på Sin fredsmision den 26. september 3067 f.Kr.
2. Krishna nåede frem til Hastinapura den 28. september 3067 f.Kr.
3. Måneformørkelse den 29. september 3067 f.Kr.
4. Krishna kørte sammen med Karna den 8. oktober 3067 f.Kr.
5. Solformørkelse den 14. oktober 3067 f.Kr.

6. Krigen begyndte den 22. november 3067 f.Kr.
7. Krigens fjortende dag, hvor kampen fortsatte efter solnedgang til næste dags morgengry den 8. december 3067 f.Kr.
8. Balarama dukkede op på Kuruksetra den 12. december 3067 f.Kr.
9. Vintersolhverv den 13. januar 3066 f.Kr.
10. Bhismas bortgang den 17. januar 3066 f.Kr.
11. Herren Krishnas bortgang 3031 f.Kr.
12. Vyasadevas nedskrivning af de fleste vediske tekster omkring 3000 f.Kr.
13. Sarasvati tørrede ind og holdt op med at løbe ca. 1900 f.Kr.

Fra konteksten i *Mahabharata* kan det også sluttes, at Maharaja Yudhishthira blev kronet til konge omkring 3138 f.Kr. Forskellige forskere har beregnet forskellige datoer for begyndelsen på *Mahabharata*-krigen imellem 3102 f.Kr. til 3139 f.Kr., men som Dr. Achar påpeger, understøttes ingen af disse datoer af de astronomiske konstellationer i *Mahabharata*. Kun årstallet 3.067 f.Kr. træder frem, når man laver beregninger over de angivne planetpositioner og sol- og måneformørkelser.

Krishnas bortgang

Ifølge Dr. Narahari Achar: "I *Mahabharata* dukker Krishna først op på tidspunktet for Draupadis bryllup, og Hans bortgang er præcist 36 år efter krigen. Intet fortælles om Hans fødsel i *Mahabharata*, selv om der er information om Hans bortgang. Krishna observerer tegn (*Mahabharata* 14.3.17) tilsvarende dem, der blev set på tidspunktet for krigen og angiver nu den totale tilintetgørelse af yadavaerne. [Astronomiske] simuleringer viser, at i året 3031 f.Kr., 36 år efter 3067 f.Kr., var der en serie på tre formørkelser med fjorten dages mellemrum imellem hinanden. En måneformørkelse den 20. oktober blev fulgt af en solførørkelse den 5. november, der igen blev fulgt af en 'penumbral' måneformørkelse den

19. november. Den dato for Herren Krishnas bortgang er i overensstemmelse med den folkelige tradition, ifølge hvilken Han gik bort 36 år efter krigen."

Flere beviser på Krishnas eksistens

Indiens engelske koloniherrer mente, at de hengivne elementer inden for den vediske tradition, specielt i relation til *bhakti*, måtte være kommet fra kristendommen, og den opfattelse støder man stadig på sommetider. Men arkæologiske fund viser, at hengivenhed til Krishna fandtes længe før kristendommen opstod.

I det centrale Indien på et sted ved navn Vidisha eller Besnagar står Heliodoros-søjlen, der lokalt kaldes *Khamb Baba*-søjlen. Den blev rejst af Heliodoros, grækernes ambassadør til Indien i 113 f.Kr. Heliodoros var blevet sendt til hoffet af Kong Bhagabhadra af Antialkidas, Taxilas græske konge. Kongeriget Taxila var en del af området Baktrien i det nordvestlige Indien, der var blevet erobret af Alexander den Store i 325 f.Kr. På Antialkidas' tid inkluderede området under græsk styring områder i det, der nu er Afghanistan, Pakistan og Punjab.

Heliodoros angiver påstensøjlen tidspunktet for, hvornår den blev rejst, og det faktum, at han var blevet omvendt til *vaisnavisme* eller tilbedelsen af Herren Visnu. På inskriptionen på søjlen, sådan som den blev offentliggjort i *Journal of the Royal Asiatic Society*, står der:

"Denne Garudasøjle for Vasudeva (Visnu), gudernes gud, blev rejst af Heliodoros, en tilbeder af Visnu, søn af Dion, indbygger i Taxila og græsk ambassadør fra den Store Kong Antialkidas til Kong Kasiputra Bhagabhadra, Frelseren, der da var i sit fjortende blomstrende regeringsår. Tre vigtige læresætninger fører, når de praktiseres, til himlen: selvbeherskelse, velgørenhed og samvittighedsfuldhed."

Vi ser her, at Heliodoros var blevet en hengiven af Visnu og var kyndig i teksterne og skikkene inden for denne religion. Man kan kun gætte på, hvor mange andre grækere om-

vendte sig til *vaisnavismen*, når sådan en betydningsfuld ambassadør gjorde det. Dette viser afgjort grækernes værdsættelse af Indien og hendes filosofi.

Søjlen *brahmi*-tekst blev opdaget og oversat i 1901, og dens historiske betydning var åbenlys. De engelske sanskritforskere hævdede, at mange af de vediske traditioner og legender om Krishna måtte være hentet fra Biblen og historierne om Jesus. Heliodorus' søjle var det arkæologiske fund, der beviste, at Krishna og *vaisnava*-traditionen gik forud for kristendommen med mindst 200 år. Søjlen viste, at inderne ikke havde hentet legenderne om Kristus og anbragt dem i *Puranaerne* som historier om Krishna, som englænderne havde teoretiseret det.

Man kan også slutte, at hvis en græsk embedsmand var så imponeret af *vaisnava*-filosofien, at han omvendte sig til den i 200 f.Kr., må *vaisnavismen* og dens åndelige hengivenhed til Gud, som den findes i *bhakti*-traditionen, være opstået flere århundreder om ikke årtusinder tidligere for at være kommet til et niveau, hvor grækerne var så imponerede af den.

Dette viser endvidere, at Grækenland var en del af den vediske kultur og gentog, hvad det og dets filosoffer havde lært fra de vediske vismænd i stedet for selv at være en kilde til høj filosofi, som mange tror det.

Yderligere arkæologiske fund inkluderer Mora-brønden og Ghosundi-inskriptionerne, der fortæller os, at den rige og komplekse *vaisnava*-opfattelse af Gud og Guddommens ekspansioner i de materielle universer allerede var veletablerede i de første to århundreder før Kristus. Ti kilometer vest for Mathura i den lille uanselige landsby Mora gjorde arkæologen General Cunningham i 1882 et andet afgørende fund i forbindelse med *vaisnavismens* historiske korrekthed. På en terrasse ved en ældgammel brønd fandt han en stor stenplade, der var fyldt med inskriptioner. Selv om kun halvdelen var læselig, var betydningen klar

og blev offentliggjort i *Archaeological Survey of Indias* årsrapport. Budskabet var tydeligt. Ikke blot blev Krishna tilbedt i århundrederne før Kristus, men også Hans ekspansioner eller ledsagere, specielt "Vrishni-klanens fem helte", dvs. Krishna (Vasudeva), Balarama (Sankarsana), Pradyumna, Samba og Anirudha. Det viste, at *vaisnavismens* komplekse teologi, metafysik og kosmologi eksisterede i en avanceret form århundreder før Kristus.

Ydermere fandt man i landsbyen Ghosundi i Rajasthan Ghosundi-inskriptionen, der i det store hele gentager inskriptionen fra Mora-brønden. Inskriptionen er i dag udstillet i Victoria Hall Museum i Udaipur og omtaler Narayana, Sankarsana og Vasudeva.

Inskriptionen er på et sanskritskrift, der kaldes nordligt *brahmi*-skrift, hvilket giver inskriptionen en alder omkring det andet århundrede f.Kr. En næsten identisk inskription blev også fundet i nærheden og kaldes *Hathi-vada*-inskrift. Ifølge K. P. Jayaswal fra *Archaeological Survey of India* viser disse inskriptioner, at ikke blot *ksatriyaerne*, men også *brahmanaerne* tilbad Krishna som "Alles Herre". Således var *vaisnavismen* dybt rodfastet i hele det indiske samfund.

Dette underbygges videre af en inskription i den berømte Nanaghat-hule i staten Maharashtra, hvor Vasudeva og Sankarsana (= Krishna og Balarama) er inkluderet i en

brahmanas påkaldelse. Inskriptionen er dateret til den anden halvdel af det første århundrede før Kristus.

Der er også gjort møntfund, der underbygger Krishnatilbedelsens ælde. Således har udgravninger under ledelse af P. Bernard og en fransk arkæologiekspedition ved Al-Khanum langs grænsen mellem Afghanistan og Rusland afdækket seks rektangulære bronce-mønter, der blev udstedt af den indogræske regent Agathocles (ca. 185 f.kr.). Mønterne havde skrift på både græsk og *brahmi*. Det mest interessante var et billede af Visnu eller Vasudeva med *cakra* og konkylie.

Dateringen af Herren Rama

Nævnes bør også den omtrentlige dato for Herren Rama, da det kan kaste lys over, hvor umådelig gammel den vediske kultur er. Der er forskellige opfattelser, hvor nogle mener, at Rama kom nogle årtusinder før Krishna. Således kunne man i april 2011 læse i *Times of India*, hvordan Saurabh Kwatra på basis af beregninger af ekliptika og tithier (dage noteret ifølge Månens faser), som de beskrives i Valmiki's *Ramayana*, var nået frem til, at Herren Rama var født den 4. december 7323 f.Kr. Men andre er nået frem til andre årstal gennem andre beregninger over de samme angivelser, så intet endegyldigt kan siges på basis af dette.

På trods af disse nyere beregninger anbringer traditionen Herren Rama meget længere tilbage i tiden. For eksempel står der i *Vayu Purana* (70.48):

*tretayuge caturvinse ravanastapasah ksayat
ramam dasarathim prapya saganah ksayamlyavan*

Ifølge dette vers dræbtes Ravana sammen med sine slægtninge og landsmænd i krigen mod Rama i den 24. Treta Yuga. Vi er for nærværende i den 28. *caturyuga* i *Vaivasvata-manvantara*. Det er også Rupa Gosvamis opfattelse i *Laghu Bhagavatamrita*, at Rama åbenbarede Sig i Treta Yuga i den 24. cyclus. Der er 71 cyklusser i en *manvantara*-periode, hvilket betyder, at Herren Ramas fremkomst fandt sted for omtrent 18 millioner år siden.

Her er det interessant, at i Valmiki's *Ramayana* (5.4.27) er der en omtale af elefanter med fire stødtænder, der står foran portene til Ravanas palads. Ligeledes omtales det i 5.27.12, hvordan en troldkælling ved navn Trijata i en drøm ser Herren Rama ride på en stor elefant med fire stødtænder. At de kendte til elefanter med fire stødtænder er interessant, siden moderne videnskab har opdaget, at der faktisk har levet en elefant med fire stødtænder. Den kaldes *Mastodontoides* og menes at have levet for mellem 38 millioner og 15 millioner år siden. At Rama skulle have levet for 18 millioner år siden passer således sammen med dette. 🌸

Meget af ovenstående information er hentet fra Origin of Indian Civilization, redigeret af Bal Ram Singh, Center for Indic Studies, Dartmouth, USA, 2010. En længere version kan også læses på <http://www.dandavats.com/?p=86463>.

(Fortsat fra side 14)

overgiver sig til Krishna, bliver tilværelsens ocean af årsag og virkning formindsket til størrelsen af en kalvs klovafttryk. Med andre ord en forhindring, der er meget let at forcere. Krishna hjælper Sin hengivne med at nå det endelige mål, hvilket er mere sikkert end en *kundalini*-rejsning.

Krishna siger: "Og af alle *yogier* er den, der med stor tro underkaster sig Mig og tænker på Mig i sit indre, og som tjener Mig med kærlighed, mest intimt forenet med Mig i *yoga* og den højeste af alle. Det er min mening." (Bg. 6.47) 🌸

ET RISIKABELT FORETAGENDE

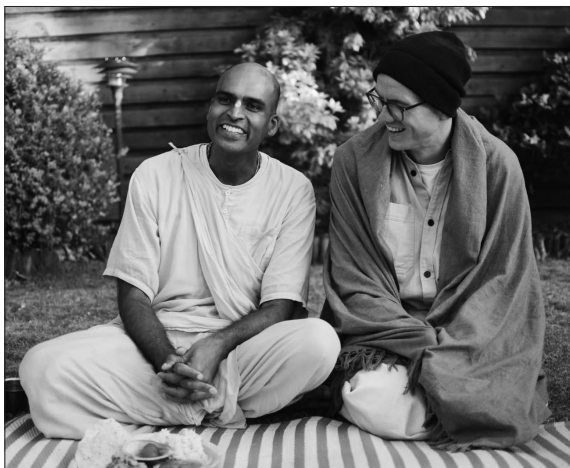

af SB Kesava Swami (Oversat af Jesper Frydenlund)

At leve et åndeligt liv er et risikabelt foretagende. Gennem historien har vi set, hvordan fremtrædende helgener skubbede til grænserne af deres egne tryghedszoner, omfavnede usikkerheden og frivilligt accepterede meget prekære situationer i udøvelsen af deres formål. Det ansporede deres afhængighed af forsynets vilje. Jeg er ikke sikker på, om de begyndte med at have en konkret overbevisning, men de endte bestemt med at have det! Religiøs tro er prisværdig, men livet bliver langt mere spændende og dynamisk, når vi oplever mysteriet og vidunderet forbundet med guddommelig indgriben. Uselviske ofre, ekstraordinære bestræbelser og viljen til at tage en chance er drivkræfterne bag sådanne oplevelser. *Hvordan kan vi forbinde os med Gud, hvis vi ikke har modet til at give slip på det kroniske ønske om tryghed og kontrol?*

Det er let at søge mod de "sikre muligheder" i livet. Gør ikke noget drastisk, betræd vejen med mindst modstand og hold det simpelt. Verden har sine forudfattede meninger – hvad der er acceptabelt, og hvad der ikke er – og vi prøver blot at passe ind. Frygten for forlegenhed, fiasko og at falde uden for den offentlige mening er for meget for os, og derfor plages vi af, hvad man kan kalde konformitetssyge, som gør, at vi vedvarende afgrænser og begrænser os selv. Det til trods, så er et trygt og behageligt liv i sig selv en farlig sygdom. Med det følger faren for mekanisk, ritualistisk, middelmådig og stagneret spiritualitet. I forsigtighedens navn skyder vi os selv i foden.

Begyndelser er ofte præget af en ånd af eventyr, risikovillighed og opdagelser, men som tiden går, kan disse markører ændre sig til komfort, tryghed og stagnation. Det gæl-

der den enkelte, en gruppe og endda hele institutioner. Jeg har mediteret på værdien af at tage dristige chancer på den spirituelle rejse. Livet på kanten holder os friske. Jeg taler ikke om noget skødesløst eller unødvendigt, men risici, der er funderet i et oprigtigt ønske om at forbedre os selv og tjene menneskeheden bedre. Sådanne risici vil altid modtage en guddommelig opbakning og generere indre vækst. Der er intet at tabe, for selv om det ikke lykkes, eller vi gør os selv til grin, er jeg sikker på, at vi har fået noget langt mere værdifuldt i selve processen. Kun når vi risikerer at gå for langt, kan vi virkelig finde ud af, hvor langt vi egentlig kan gå.

"Om tyve år vil du blive mere skuffet over de ting, du ikke gjorde, end over de ting, du gjorde. Så smid buglinerne, sejl væk fra den sikre havn og lad passatvindene fange dine sejl. Udforsk. Drøm. Oplev." (Mark Twain)

"Blandt mange tusinde mennesker er der måske ét, der stræber efter fuldkommenhed, og af dem, der har opnået fuldkommenhed, er der dårligt nok ét, der virkelig kender Mig." (Bhagavad-gita 7.3) 🌸

TØRSTEGTE GRØNTSAGER, 2

MADLAVNINGSLEKTION 10

af Yamuna Devi Dasi (Oversat af Christopher Thuesen)

Fra Back to Godhead 27-06 1993.

Tørre grøntsagsretter er blandt indernes foretrukne på hjemmefronten, men et særsyn på indiske restauranternes menukort. Kokke foretrækker at dybstege pomfritter, da det er en anelse hurtigere end at tilberede dem i ovnen. Enhver sundhedsorienteret kok kan dog med fordel udforske den indiske måde at pandestege grøntsager på. Det er væsentlig sundere at pandestege end at dybstege.

Første gang, jeg smagte tørre grøntsagsretter, var for mere end 26 år siden i Srila Prabhupadas madlavningsklasse i hans lejlighed i San Francisco. Han lærte os at tilberede to af sine favoritter: brasede kartofler med spidskommen og grønne bønner med chili. Jeg har igennem årene fundet på mange forskellige variationer af retterne, og det er yderst sjældent, at jeg tilbereder dem på helt samme måde mere end én gang. Jeg vil opfordre jer til at eksperimentere med opskrifterne nedenfor og opdage jeres egne favoritvarianter. For at lave et let måltid kan man tilberede en stor portion tørre grøntsager og servere dem sammen med *dal* eller flammeristede *capatier* og en salat af sæsonens råvarer.

Udstyr

Ud over højkvalitets friske grøntsager er det næstvigtigste element i tørre grøntsagsretter det rette udstyr. I Indien steger man sædvanligvis på en tung, skålformet pande, der kaldes *karai* (tilsvarende en tung orientalsk wok). Alternativt kan man også opnå et rimeligt resultat med en sauter- eller stegepande med tyk bund. Uanset hvad man vælger at stege på, skal man huske på, at en tung, tykbundet

pande er bedst til at stege grøntsagerne jævnt.

Efter jeg skrev *Lord Krishna's Cuisine*, har jeg skåret gevaldigt ned på fedtmængden i min kokkerering. Ønsker du at tilberede grøntsager med minimalt fedtindhold, kan jeg varmt anbefale slip-let-pander- og gryder.

Generel information

De, der er interesserede i denne madlavningsføljeton, bør gennemlæse opskrifterne i sektionen "Dry-Textured Vegetables" i *Lord Krishna's Cuisine*. Det er hurtigt at opdage, at mange af retterne benytter sig af en af de tre metoder, jeg omtalte i min madlavningslektion 8 (*Nyt fra Hare Krishna*, august 2023). Derudover kan man se, at der i de fleste retter skal rå grøntsager i, skåret i enten ½ cm julienne, ½ cm tern eller tynde skiver. Hvis der skal forkogte grøntsager i en ret, kan man skære dem, som man vil.

Rodfrugter og grøntsager med et lavt vandindhold har gavn af væde fra tilføjet vand, grofthakkede tomater, overskydende

væske fra dampede grøntsager, hjemmelavet grøntsagsbouillon eller skiveskårne ovenbagte tomater. Som oftest koger vandrige grøntsager såsom aubergine, peberfrugt og squash fortrinligt i deres egen væde.

Opmærksomhed i køkkenet

Du har højst sandsynligt en travl hverdag, hvor opgaverne er mange og tiden knap. Det kan være svært ikke at gå på automatpilot, især når fritid er undtagelsen snarere end reglen, og man har en ti sider lang liste over gøremål.

Dog er meditation en af de primære ingredienser i det hengivne køkken. Det kræver, at man fokuserer på en ting ad gangen, selv hvis sindet er rastløst. Jo mere man øver sig, desto bedre bliver man. Med tiden vil kunsten at fokusere opmærksomheden manifestere sig tilfredsstillende.

Bag kulisserne tilsætter *vaisnava*-kokke en opmærksomhed på Herren. Hvis man praktiserer dette i sin madlavning, giver det en række fabelagtige fordele:

1. Man vil nyde sit forehavende.
2. Man vil løfte sine madlavningsevner.
3. Mindre portioner vil tilfredsstille én mere.
4. Ønsket om selverkendelse vokser.

Brasede kartofler a la Prabhupada

(4 portioner)

For at variere denne ret kan man forsøge sig ad med en anden kategori af Prabhupadas favoritretter: kartofler og kål. Når kartoflerne nærmer sig at være kogt færdige, tilføjes en håndfuld chiffonadeskåret kål, spinat, marv-kål eller sølvbede. Kog i kort tid, indtil kålen mørnes og intensiveres i kulør. Tilføj alternativt en håndfuld friskhakkede bukkehornsblade.

- 1-3 tsk. ghee eller vegetabilsk olie
- 1 tsk. spidskommenfrø
- en knivspids knuste røde chilier
- 4 store (700 g) bagekartofler, skrællede

og i tern

- ¼ tsk gurkemeje
- 2 spsk. vand eller grøntsagsbouillon
- salt og friskkværnet peber
- 3 spsk. hakket koriander eller persille

Mix spidskommenfrø og ghee eller olie i en stor slip-let-pande. Steg frøene på middelhøj varme, indtil de bliver et par nuancer mørkere. Tilsæt chili, kartofler og gurkemeje. Steg i 3-4 minutter. Tilsæt væden, sæt låg på og reducer blusset en anelse. Steg kartoflerne og omrør jævnligt i omtrent 15 minutter, indtil de bliver bløde og brune. Ofres til Herren Krishna med hjemmelavet ketchup, tomatchutney eller barbecuesauce.

Grønne bønner med chili

(4 portioner)

Grønne bønner, sneærter, snapærter, gule voksbønner eller tynde haricot verts klæder alle denne ret. Varier tilberedelsestiden efter behov. For en mere fyldig ret tilsættes 2 dl kogte kikærter eller andre bælgfrugter.

- 1-3 tsk. ghee eller vegetabilsk olie
- ½ tsk. sennepsfrø
- 1 jalapeno, hakket og med frøene fjernet
- 0,6 dl grøntsagsbouillon
- ½ kg bønner, trimmet og skåret i 1 cm stykker
- 1 dl tomater, flået, frøene fjernet og skåret i tern
- salt og friskkværnet peber

Varm ghee eller olie på en slip-let-pande over middelhøj varme. Tilsæt sennepsfrø, sæt låg på og steg, indtil frøene popper. Tilsæt de næste fire ingredienser og bring i kog. Sæt låg på, nedsæt varmen en anelse og steg i omtrent ti minutter, indtil bønnerne bliver bløde. Fjern låget og steg, indtil næsten al væsken er fordampet. Krydres med salt og peber. Ofres enten varmt eller ved stuetemperatur til Krishna med eller uden bælgfrugter. 🌿

Sankarsana Dasa svarer på spørgsmål

Har du spørgsmål om Krishnabevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk.

SPØRGSMÅL: *Jeg har mere eller mindre opnået mental fred gennem bhakti-yoga, selv om jeg lever i en frygtelig atmosfære. Men jeg elsker stadigvæk ikke Gud. Hvornår kan jeg avancere til niveauet af ren kærlighed til Gud, sådan som det beskrives i Sri Caitanyas Siksastakam? Hvorfor kan nye hengivne ikke udvikle kærlighed til Gud med det samme, når de er engagerede i hengiven tjeneste?*

SVAR: Det fuldkomne stadie af ren kærlighed til Gud er det niende stadie og kulminationen af den Krishnabevidste vej. Det tager tid at nå det stadie. Vi har været i kredsløbet af fødsel og død i millioner af liv og er således meget dækkede over af den urene indflydelse fra den materielle naturs kvaliteter. Derfor kan vi ikke forvente at blive 100 procent rene hengivne med det samme.

De ni stadier i *bhakti* beskrives i *Bhakti-rasam-
ta-sindhu* (1.4.15-16):

1. *Sraddha*—tro eller det indledende ønske om selvrealisering.
2. *Sadhu-sanga*—omgang med hengivne.
3. *Bhajana-kriya*—initiering af en ægte åndelig mester og praktisering af hengiven tjeneste under hans vejledning.
4. *Anartha-nivrtti*—renselse af materielle urenheder.
5. *Nistha*—vedholdenhed i selvrealisering.
6. *Ruci*—smag for at høre om Krishna.
7. *Asakti*—tilknytning til Krishnabevidsthed.
8. *Bhava*—det indledende stadie af kærlighed til Gud.
9. *Prema*—ren kærlighed til Gud.

Her er Srila Prabhupadas oversættelse til disse ni trin:

“I begyndelsen må man have et indledende ønske om selvrealisering. Det vil føre én til stadiet, hvor man omgås med personer, der er åndeligt avancerede. På det næste stadie bliver man indviet af en åndelig mester, og under hans instruktion begynder den nye hengivne den hengivne tjenestes proces. Ved at udføre hengiven tjeneste under ledelse af den åndelige mester bliver man fri for alle materielle urenheder, bliver vedholdende i selvrealisering og udvikler en smag for at høre om Guddommens Absolutte Personlighed, Sri Krishna. Denne smag leder til yderligere fremskridt fremad til tilknytning til Krishnabevidsthed, der modnes i *bhava* eller det indledende stadie til transcendentel kærlighed til Gud. Virkelig kærlighed til Gud kaldes *prema*, livets højeste fuldkomne stadie.”

På *prema*-stadiet er man konstant beskæftiget i Herrens transcendentale kærlighedstjeneste. Så gennem den hengivne tjenestes gradvise proces under den åndelige mesters vejledning kan man opnå det højeste stadie, hvor man er fri for enhver materiel tilknytning. Lige nu bør du fokusere på at komme til det tredje stadie, *bhajana-kriya*, så hurtigt som muligt. Derfra vil du støt og roligt gøre fremskridt til fuldkommenhed. Men selv som begynder må du have en vis kærlighed til Gud. Hvad skulle ellers få dig til at bruge så megen tid og energi på at praktisere Krishnabevidsthed? Du får ingen betaling for det. Derfor må du handle af kærlighed. Højere stadier af ren kærlighed ligger foran dig, men selv for nærværende må du have en vis følelse af at elske Krishna. Nu er det blot op til dig at styrke disse følelser af kærlighed mere og mere frem til det fuldkomne stadie ved at gå igennem de ni stadier under vejledning af en åndelig mester og *vaisnavaerne*. 🌸

TEMPLET I KØBENHAVN

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 53 83 11 08
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Søndag 12.11: Diwali: fest fra kl. 15

Tirsdag 14.11: Govardhana-puja: festprogram fra kl. 17

Fredag 17.11: Srila Prabhupadas bortgang: program fra kl. 17

Aarhus

For fremtidige arrangementer kontakt

Danesh Das Tlf.: 28880377

Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30

Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30

Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00

Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30

Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00

Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00

Tirsdag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00

Onsdag 07.00 - 08.00

Torsdag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00

Fredag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.govinda.dk
info@govinda.dk

Åbningstider:

Alle ugens dage fra 17.00 - 21.30

Facebook

<https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/>
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook gruppe

WEBSIDER

www.harekrishna.dk

Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk

Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk

Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnack/sets

Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesign.dk

Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON NORGE

HAREKRISHNA.NO

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo

Program i tempel hver lørdag fra 17-19 og søndag fra 13-16.

Se Facebook (ISKCON Oslo) for nærmere detaljer.

GOVINDA - BERGEN HARE KRISHNA SENTER:

Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen

Hver søndag kl. 15-18: Lovefeast. Kirtan, foredrag og prasada.

Friday kirtan: Hver siste fredag i måneden kl. 17-20 (Gaura arati kl 19 og prasad kl 19.30).

Se Facebook (ISKCON Bergen) for nærmere detaljer.

Web: harekrishna.no

Facebook: Hare Krishna Bergen – Iskcon

Mail: govindabergen@gmail.com

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www.krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00,
Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

250 kr.!

CAITANYA-CARITAMṚTA: SÆRTILBUD TIL ALLE LÆSERE

Pladsen i ISKCON's danske boglager i Glostrup er lille. Hvad mere er, skal der i november findes plads til et nyt stort oplag af den danske *Bhagavad-gīta*. Det er det tredje oplag af den nye danske oversættelse af *Bhagavad-gīta* fra 2013, og det er selvfølgelig glædeligt, at der er brug for at trykke endnu et. Det betyder imidlertid, at der er nødt til at blive gjort plads, så alle bøgerne kan være der.

Derfor er der lige nu et særtilbud på et helt sæt af den danske oversættelse af *Caitanya-caritamṛta*, som der også er mange af på lageret. Sættet består af fire bøger på hver omkring 800 sider, hårdt indbundne og med masser af flotte helsides farveillustrationer. Normalprisen for sættet er 1.000 kr., men nu sælges hele sættet for en enkelt bogs pris, dvs. 250 kr. (plus 50 kr. til eventuel forsendelse).

Caitanya-caritamṛta er måske det mest utrolige af alle Krishnabevidste litterære værker. Det er en fantastisk skildring af Sri Caitanya Mahāprabhus liv fra Hans fødsel i 1486, Hans opvækst, Hans introduktion af *sankīrtana*-bevægelsen og Hans rejser over hele Indien for at sprede den. *Caitanya-caritamṛta* er ren nektar og ekstase fra først til sidst. Det er også det dybeste filosofiske værk, man kan forestille sig. Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati sagde, at der kommer en dag, hvor folk fra hele verden vil lære bengalsk for at kunne læse *Caitanya-caritamṛta*. Det behøver man imidlertid ikke nu, hvor Prabhupada har oversat den til engelsk, hvorfra den er blevet oversat til mange andre sprog inklusive dansk.

Vi har altså en særlig bøn til alle, der læser dette. Hjælp os med at gøre plads på vores boglager og giv samtidig dig selv en gave for livet. For kun 250 kr. får du en uvurdelig juvel i form af et helt sæt af *Caitanya-caritamṛta* og hjælper med at give plads til 10.000 nye *Bhagavad-gīta*'er.

Send en email til jalitanatha@krishna.dk, kontakt templet i København eller skriv til *Nyt fra Hare Krishna*, Holsteinborgvej 20 1th., 2720 Vanløse. 🌸